

oplæse et Par Punkter af Arbejdsløshedskassernes Reglement for deres Arbejdsanvisning, saaledes som det er anerkendt af Arbejdsløshedsinspektøren: Afdelingskassereren lader ufortøvet Meldingen gaa til Anvisningskontoret i København, hvis ikke ledigt Arbejde findes indenfor Afdelingens Omraade. Og videre: Naar en arbejdsløs med fast Opholdssted eller paa Rejse erholder Arbejde, maa dette straks anmeldes til den kontrollerende Kasserer — lige meget om Arbejdet erholdes ved Anvisningskontorets Assistance eller ej —, og Kassereren maa da straks anmelde dette til Hovedkontoret, for at vedkommende kan blive slettet af Listen over de arbejdsløse. Og videre: Naar der til en Afdeling meddeles fra en Arbejdsgiver, at denne mangler Arbejdskraft, og der ikke indenfor Afdelingens eget Omraade findes arbejdsløse, der passer for den anmeldte Plads, maa Meddelelsen ufortøvet gaa videre til Hovedkontoret i København. Og: Naar der fra Anvisningskontoret til en Lokalafdeling meddeles, at en arbejdsløse, der opholder sig indenfor Afdelingens Omraade, eller kan ventes tilrejsende, kan erholde Arbejde paa opgivet Sted, maa Kassereren sørge for, at vedkommende ufortøvet modtager den anviste Plads; naar dette er sket, underrettes Anvisningskontoret straks derom. Heraf vil det ses, at man har organiseret en fuldstændig Forbindelse mellem Arbejdsløshedskassernes Anvisningskontorer Landet over, og at der udføres et Arbejde, som er det mangedobbelte af det, som jeg har ønsket og forlangt med Hensyn til denne enkelte Side af Sagen paa lignende kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Jeg tror, at naar et Medlem i en Diskussion kommer til det Punkt, hvor han siger, at de Tanker, der fremsættes af en anden Taler, er umulige uden at bevise, hvorfor de er umulige, vidner det om, at vedkommende Medlem har Uret.

Til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) vil jeg gerne gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem har absolut ikke Lov til at sige, at jeg har forsøgt at lægge Gift for denne Sag, — det har han overhovedet ikke Lov at sige om mig med Hensyn til nogen som helst Sag. Er det, at man søger det rette, at lægge Gift? I saa Fald har jeg lagt Gift, ellers ikke. Jeg bestrider ogsaa det ærede Medlems Ret til at anvende denne Udtalelse overfor mig i Forbindelse med Citater af en enkelt Udtalelse fra Arbejdsgiverforeningen, som jeg for øvrigt nok har læst, men aldeles ikke

fæstet mig ved, og i hvilken der fremsættes nogle fuldkommen gale Meninger. Det ærede Medlem brugte dem som Argument for, at Arbejdsgiverne ønskede at faa Magten over i deres Hænder gennem de kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Det siger sig selv, at den Tanke, at paritetisk Arbejdsanvisning forenes med dette, at Arbejdsanvisningen kom mer ind under den ene Parts Magt, er ganske umulig og ulogisk, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem vil gøre disse Ord til sine, hvad han gjorde til en vis Grad, idet han udtalte: Der ser I, hvad Arbejdsgiverne, de lumskte Mennesker, vil, de vil have Magten over Arbejdsforholdene igennem de paritetiske Arbejdsanvisninger. Det ærede Medlem burde i Stedet for at sige: Der kan I se! have sagt: Det Menneske tager fuldkommen fejl, det er ganske urigtigt, hvad han siger. Det ærede Medlem talte ogsaa om den spaltede Arbejdsanvisning og mente, at kun Fagforeningerne kan anvise det faglige Arbejde. Jeg vil gerne til Oplysning anføre et Par Tal, de viser lidt bedst, hvorledes Stillingen er. I Aaret 1911 har Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor anvist Pladser til 3,085 faglærte og til 25,113 ufaglærte. Dette sidste store Tal skyldes i meget væsentlig Grad Anvisning af den *kvindelige* ufaglærte Arbejdskraft, særlig Rengøringskoner. Samtidig har de 18 Arbejdsløshedskasser, der har Anvisning, anvist 3,267 faglærte og 5,533 ufaglærte; med andre Ord, disse 18 Arbejdsløshedskasser har kun anvist Arbejde til lidt over 6 pCt. flere faglærte Arbejdere end det kommunale Anvisningskontor i København. Hermed turde det være tydeligt, at det kommunale Anvisningskontor udmærket kan anvise faglært Arbejdskraft, og Berettigelsen til at hævde, at den spaltede Anvisning skulde være et særlig Gode, vil jeg bestride. Naar de kommunale Anvisningskontorer startes og ledes paa rette Maade, vil de fuldkommen være i Stand til at fylde den Plads, de faglige nu indtager. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt, at der kunde ske Misbrug overfor Arbejdsløshedskasserne. Det er ganske notorisk. Det er sket adskillige Gange, at samtidig med, at Fagforeningerne — hemmeligt eller ikke hemmeligt, men som Regel hemmeligt — har vedtaget en Bestemmelse om, at der og der skulde man ikke søge Arbejde, har de udbetalt Arbejdsløshedskassehjælp. Det er endog gaaet saa vidt, at man paa selve Arbejdsløshedskassens Kontor har opslaaet en Plakat om, at paa